

prima instanță Gh. Stratulat
instanța de apel V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Grox-Plus”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Grox-Plus” împotriva Primăriei municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Ecaterina Buzgan, cu privire la anularea certificatului de urbanism și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016, prin care au fost admise apelurile declarate de Ecaterina Buzgan și Primăria municipiului Chișinău, casată hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 16 iunie 2015 și emisă o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca nefondată,

c o n s t a t ă:

La 08 august 2014, SRL „Grox-Plus” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu Ecaterina Buzgan, solicitând anularea certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 211i/14 din 14 aprilie 2014 și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a indicat că la 14 aprilie 2014, pe numele Ecaterinei Buzgan, a fost eliberat certificatul de urbanism nr. 211i/14 pentru reconstrucția șurei nr. 5 în scopul amenajării unui bloc sanitar - provizoriu și fără drept de înregistrare la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău.

Menționează că terenul este proprietatea municipală - intravilan. Apartamentul nr. 8 cu suprafața totală de 19,8 m.p. este proprietatea Ecaterinei Buzgan în baza contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 3240 din 26 octombrie 2011.

Conform planului de amplasare a imobilului această șură este amplasată între apartamentul nr. 9 și construcția SRL „Grox- Plus” pe care o deține cu titlu de drept de proprietate privată.

Invocă că Primăria mun. Chișinău, la eliberarea certificatului de urbanism susmenționat, nu a obligat-o pe Ecaterina Buzgan să solicite acordul și de la SRL „Grox-Plus”.

Totodată, menționează că ieșirea SRL „Grox- Plus” este direct în viitorul bloc sanitar al Ecaterinei Buzgan.

Mai mult decât atât, această șură nu poate fi reconstruită deoarece, conform deciziei Curții Supreme de Justiție nr. 13/11-2013, este supusă demolării.

Indică că despre certificatul de urbanism pentru proiectare a aflat la 26 mai 2014.

Astfel, la 27 mai 2014 a depus o cerere prealabilă la Primăria mun. Chișinău prin care a solicitat anularea certificatului de urbanism din 14 aprilie 2014, eliberat pe numele Ecaterinei Buzgan, însă prin răspunsul din 09 iulie 2014 cererea a fost respinsă.

Consideră că certificatul de urbanism pentru proiectare a fost eliberat cu încălcarea Legii nr. 163 din 09 iulie 2010 privind autorizația executării lucrărilor de construcție.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 iunie 2015 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Grox-Plus”.

S-a anulat certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 211i/14 din 14 aprilie 2014 privind reconstrucția surei nr. 5 în scopul amenajării unui bloc sanitar - provizoriu și fără drept de înregistrare la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 24 iunie 2015 Ecaterina Buzgan și ulterior la 16 iulie 2015 Primăria mun. Chișinău, au contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016 au fost admise apelurile declarate de Ecaterina Buzgan și Primăria mun. Chișinău, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 iunie 2015 și emisă o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Grox-Plus” a fost respinsă ca nefondată.

La 18 aprilie 2016 SRL „Grox-Plus” a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016 și menținerea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 iunie 2015.

În motivarea recursului, a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel invocând că, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond, nu au fost dovedite circumstanțele ca fiind stabilite și au fost încălcate și aplicate greșit normele de drept material.

La 04 mai 2016 SRL „Grox-Plus” a depus cerere de recurs suplimentar, prin care a mai indicat că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material și nu a verificat minuțios probele.

Susține că instanța de apel greșit a considerat că prevederile art. 3 alin. (1) Legea nr. 163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor în construcție, este întrunit la eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 211i/14 din 14 aprilie 2014.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că SRL „Grox-Plus” a depus recursul la 18 aprilie 2016, acesta se consideră declarat în termen.

Analizând modul în care recurentul SRL „Grox-Plus” și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile

de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă.

Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către SRL „Grox-Plus” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Grox-Plus” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari